

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 688/2025-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Peter Franko, advokátska kancelária s.r.o, Námestie osloboditeľov 3/A, Košice, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 38Ek/1197/2023 a uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 38Ek/1197/2023 z 22. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. júna 2025 a doplnenou podaniami doručenými 4. júla 2025 a 19. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím okresného súdu označenými v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje prikázať okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prieťahov, zakázať mu pokračovať v porušovaní označených práv, priznať mu náhradu nemajetkovej ujmy 2 000 eur a náhradu trov konania. Sťažovateľ žiada nariadiť dočasné opatrenie spočívajúce v povinnosti okresného súdu i súdneho exekútora zdržať sa výkonu práv a povinností v exekučnom konaní, ako aj nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia okresného súdu o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ je povinným 1 v označenom exekučnom konaní, ktorého predmetom je vymoženie 1 600 000 českých korún s príslušenstvom na podklade zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Brne vykonateľného 19. novembra 2022.

3. Po začatí exekučného konania sťažovateľ, ako aj povinná 2 (sťažovateľova dcéra) podali v júni 2023 návrhy na zastavenie exekúcie. Povinná 2 navyše navrhla aj prerušenie exekučného konania. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka zo 16. októbra 2023 (I) návrh povinnej 2 na prerušenie exekučného konania, (II) návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie a (III) návrh povinnej 2 na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Povinná 2 doručila okresnému súdu 13. novembra 2023 sťažnosť proti uzneseniu zo 16. októbra 2023. Sťažovateľ taktiež podal sťažnosť, ktorá bola okresnému súdu doručená 15. novembra 2023, avšak nebola zaevidovaná do dokumentov elektronického súdneho spisu ani predložená zákonnému sudcovi.

5. Okresný súd napadnutým uznesením sudcu z 22. apríla 2025 sťažnosť povinnej 2 proti výroku I uznesenia zo 16. októbra 2023 zamietol a toto uznesenie vo výroku III zrušil. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd okrem iného poznamenal, že sťažovateľ proti uzneseniu zo 16. októbra 2023 sťažnosť nepodal, v dôsledku čoho výrok II uznesenia vyššieho súdneho úradníka nadobudol právoplatnosť.

6. Po doručení napadnutého uznesenia obom povinným podal sťažovateľ 7. júla 2025 predsedovi okresného súdu sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), v ktorej namietal, že ním podaný prostriedok nápravy proti uzneseniu zo 16. októbra 2023 nie je evidovaný v súdnom spise, čím došlo k porušeniu jeho procesných práv.

7. Predseda okresného súdu vyhodnotil sťažovateľovu sťažnosť podľa zákona o súdoch ako dôvodnú. Informoval ho, že 15. júla 2025 došlo k zaevidovaniu sťažovateľovho opravného prostriedku do súdneho spisu s tým, že okresný súd o ňom v primeranej lehote rozhodne.

III.

Argumentácia sťažovateľa

8. Sťažovateľ namieta, že okresný súd zásielku obsahujúcu sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka prevzal, túto nezaevidoval, ignoroval ju a nezákonne postupoval a rozhodol. Sťažnosť nebola prejednaná, čím ostalo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na zastavenie konania právoplatné, exekučné konanie prebieha a sťažovateľ je ukracovaný na majetku, keďže finančné prostriedky sú mu zrážané z dôchodku a existuje riziko straty nehnuteľnosti – exekučné záložné právo.

IV. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

IV.1. K napadnutému uzneseniu okresného súdu:

9. Ani jeden z dvoch výrokov uznesenia okresného súdu z 22. apríla 2025 sa nedotýka subjektívnych procesných práv sťažovateľa. Práve z dôvodu, že okresný súd chybné nezaevidoval do spisu sťažovateľov prostriedok nápravy, napadnutým uznesením o ňom nerozhodoval, ale rozhodoval výlučne o sťažnosti povinnej 2. V dôsledku toho napadnuté uznesenie okresného súdu nezasahuje do označených práv sťažovateľa, ale zasahuje len do subjektívnych procesných práv povinnej 2. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že v odôvodnení uznesenia okresný súd uviedol mylnú skutkovú informáciu, že sťažovateľ sťažnosť proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka nepodal. V rozhodnutí súdu priame právne účinky nevyvoláva odôvodnenie, ale výlučne výrok. Preto nesprávna skutková informácia v odôvodnení rozhodnutia súdu nie je sama osebe spôsobilá zasahovať do procesných základných práv adresáta rozhodnutia. V tejto časti je preto ústavná sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená a ústavný súd ju podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol.

IV.2. K napadnutému postupu okresného súdu:

10. Ústavný súd pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 109/03, I. ÚS 103/2016), resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. IV. ÚS 62/08, IV. ÚS 362/09, I. ÚS 188/2019, II. ÚS 238/2020).

11. Sťažovateľ so svojou dcérou podali návrhy na zastavenie exekúcie v júni 2023. V úvodnej fáze konania o ich návrhoch okresný súd pasívny nebol, pretože 16. októbra 2023 o oboch návrhoch rozhodol. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka v novembri 2023 sťažovateľ aj povinná 2 podali podľa § 239 a nasledujúcich Civilného sporového poriadku sťažnosti. Až vo vzťahu k uvedeným procesným úkonom oboch povinných bol okresný súd v nasledujúcom období nečinný, a to do 22. apríla 2025, keď rozhodol o sťažnosti povinnej 2. Sťažovateľ sa v popísanom období proti pasivite okresného súdu nijako nebránil. Ústavný súd tým má na mysli podanie sťažnosti podľa § 62 zákona o súdoch, ktorá síce *in abstracto* nepredstavuje účinný prostriedok nápravy porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy či práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru pre hodnotenie ústavnej (ne)udržateľnosti konania trvajúceho 1 rok a 5 mesiacov, čo je doba z pohľadu ústavnej intenzity hraničná, však pre ústavný súd predstavuje nezanedbateľný determinant posúdenia naliehavosti stavu právnej neistoty pociťovanej sťažovateľom,

a tým aj významu veci pre sťažovateľa, čo je jedno z kritérií rozhodovania o dôvodnosti ústavnej sťažnosti.

12. Nečinnosť okresného súdu v období od novembra 2023 do apríla 2025 je jav nežiaduci. Na vyhovenie ústavnej sťažnosti je však potrebné ustáliť, že popísaná pasivita okresného súdu zasiahla do základných práv a slobôd sťažovateľa v intenzite zakladajúcej ich porušenie. Podľa názoru ústavného súdu nečinnosť trvajúca 17 mesiacov a ku dňu podania ústavnej sťažnosti 19 mesiacov ešte neodôvodňuje vyhovenie ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Tento záver podporuje aj skutočnosť vyplývajúca z príloh ústavnej sťažnosti doručených samotným sťažovateľom, z ktorých vyplýva, že zrážky zo starobného dôchodku na účel núteného výkonu exekučného titulu začala Sociálna poisťovňa uskutočňovať 22. júna 2025. Nedochoádzalo k nim teda počas obdobia od novembra 2023 do podania ústavnej sťažnosti. Aj táto zistená skutočnosť prispieva k odôvodneniu záveru o intenzite zásahu do označených práv sťažovateľa, ktorá nie je dostatočná na vyhovenie ústavnej sťažnosti. V tejto časti preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Na doplnenie odôvodnenia svojho uznesenia ústavný súd podčiarkuje, že po podaní ústavnej sťažnosti sa sťažovateľ obrátil na predsedu okresného súdu sťažnosťou podľa § 62 zákona o súdech, čo zjavne viedlo k náprave, keďže vybavenie predmetnej sťažnosti umožnilo odhaliť omyl, ku ktorému došlo nesprávnym nezaevidovaním sťažnosti sťažovateľa podanej proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka zo 16. októbra 2023.

14. Ústavný súd preto dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľa namietajúca porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu je zjavne neopodstatnená a ako taká bola pri jej predbežnom prerokovaní odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v sťažnostnom petite, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy). Rovnako stratilo relevanciu rozhodovanie o návrhu sťažovateľa na odklad vykonateľnosti, ako aj o jeho návrhu na dočasné opatrenie podľa § 130 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu